

**UCHWAŁA NR XLV.251.2022
RADY GMINY STARE KUROWO**

z dnia 22 listopada 2022 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi R.K. na działanie Wójta Gminy Stare Kurowo.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2022.559) oraz art. 227, 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2022.2000), po zasięgnięciu stanowiska Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Gminy Stare Kurowo uchwała co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę R.K. z dnia 21 września 2022 r., która wpłynęła do Biura Rady Gminy Stare Kurowo w dniu 23 września 2022 r., za niezasadną.

§ 2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Gminy Stare Kurowo do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi oraz pouczenia o treści art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2022.2000).

Przewodniczący Rady Gminy

Krzysztof Sanocki

Uzasadnienie

Pismem z dnia 21 września 2022 r., data wpływu do Rady Gminy Stare Kurowo 23 września 2022 r., skarżący R.K., którego imię i nazwisko zostały zanonimizowane ze względu na ochronę jego danych osobowych, wystąpił ze skargą na Wójta Gminy Stare Kurowo. W treści uzasadnienia skargi podał, iż od 2017 roku toczy się przed Wójtem postępowanie w przedmiocie określenia warunków zabudowy dotyczące określonej działki. Skarżący zarzucił Wójtowi wielokrotnie wydawanie decyzji niezgodnych z prawem, mających faworyzować jedną ze stron postępowania administracyjnego. Skarżący zarzucił także niewykonywanie przez organ wykonawczy gminy wyroku sądu administracyjnego. Zaniedbania urzędników na czele z panią Wójt, w jego ocenie mogły nosić znamiona przestępstwa. Do skargi załączono wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 19 listopada 2020 r. o sygn.. akt II SA/Go 272/20.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Stare Kurowo ustaliła następujący stan faktyczny:

W dniu 15 września 2016 r. Wójt Gminy Stare Kurowo wydał decyzję administracyjną w przedmiocie określenia warunków zabudowy dla części przedmiotowej działki zgodną z wnioskiem. W dniu 6 marca 2017 r. organ ten wydał kolejną decyzję w sprawie, tym razem przenoszącą uprawnienia wynikające z decyzji z 15 września 2016 r. na inną stronę postępowania. Później, na żądanie nowej strony postępowania, wydano decyzję z dnia 24 maja 2017 r. zmieniającą określone warunki zabudowy .

W dniu 29 marca 2018 r. wpłynął wniosek skarżącego o wznowienie postępowania w sprawie określonych warunków zabudowy w związku z brakiem uzgodnienia decyzji z organami współdziałającymi. Postanowieniem Wójta Gminy Stare Kurowo z dnia 9 kwietnia 2018 r. odmówiono wznowienia postępowania, które to orzeczenie zaskarżono do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wielkopolskim (dalej: „SKO”). Postanowieniem SKO z dnia 23 kwietnia 2018 r. wstrzymano wykonanie decyzji zmieniającej z dnia 24 maja 2017 r. Ostatecznie SKO postanowieniem z dnia 1 czerwca 2018 r. utrzymało w mocy zaskarżone postanowienie Wójta Gminy Stare Kurowo.

Na skutek późniejszego wniosku skarżącego, SKO decyzją z dnia 6 czerwca 2018 r. stwierdziło nieważność decyzji zmieniającej z dnia 24 maja 2017 r. Przyczyną nieważności decyzji było pominięcie stron postępowania.

Decyzją z dnia 10 grudnia 2018 r. Wójt Gminy Stare Kurowo określił warunki zabudowy dla całości działki, zgodnie z wnioskiem. Na skutek odwołania małżonki skarżącego, SKO decyzją z dnia 8 lutego 2019 r. uchyliło decyzję z dnia 10 grudnia 2018 r. Decyzją z dnia 23 lipca 2019 r. umorzono postępowanie w sprawie. Kolejną decyzją Wójta Gminy Stare Kurowo stwierdzono wygaśnięcie decyzji tegoż organu z dnia 15 września 2016 r. W związku z wnioskiem o wznowienie postępowania małżonki skarżącego, decyzją nr 70.2021 z dnia 22 grudnia 2021 r. odmówiono wznowienia postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji. Orzeczenie to zostało zaskarżone, postępowanie odwoławcze jest w toku.

Zgodnie z załączonym przez skarżącego orzeczeniem, Wojewódzki Sąd Administracyjny uchylił decyzje Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz poprzedzającą ją decyzję Powiatowego (w sentencji wkradła się omyłka pisarska – jest „Państwowego”) Inspektora Nadzoru Budowlanego w Drezdenku.

Aktualnie, Lubuski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Gorzowie Wlkp. postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2022 roku o l.dz. WOK.771.6.2022.KBoj stwierdził nieważność postanowienia Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Drezdenku z dnia 12 maja 2022 roku o l.dz. PINB.4002-43z/19, którym nałożono na inwestora obowiązek uzupełnienia inwentaryzacji powykonawczej wykonanych robót budowlanych w ramach budowy budynku mieszkalnego, jednorodzinnej wraz z infrastrukturą techniczną na terenie działki o numerze ewidencyjnym gruntu 788/2 położonej w miejscowości Stare Kurowo, poprzez dostarczenie do siedziby PINB w Drezdenku w określonym terminie decyzji o warunkach zabudowy dla tej inwestycji.

Wskazane powyżej postanowienie LWINB w Gorzowie Wlkp. jest nieostateczne i nieprawomocne, ponieważ strona wniosła zażalenie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

Przenosząc powyższy stan faktyczny na grunt prawny, należy wskazać co następuje:

Stosownie do art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000) – dalej: „KPA”, przedmiotem skargi może być w szczególności:

- 1) zaniechanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników,
- 2) naruszenie praworządności lub interesów skarżących,
- 3) przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

W orzecznictwie przyjmuje się, że przedmiotem skargi może być każde negatywnie oceniane zachowanie organu. Jak słusznie orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 18 kwietnia 2014 r. sygn. akt I OSK 1460/13: „Skarga, o której mowa w art. 227 KPA ma bardzo szeroki zakres przedmiotowy, a wymienione kategorie spraw mają charakter przykładowy. Przedmiotem skargi może być zatem każda negatywna ocena działalności podmiotu powołanego do wykonywania zadań państwa lub innego podmiotu, któremu zlecono zadania z zakresu administracji publicznej, oraz ich pracowników i funkcjonariuszy.”

Każda strona postępowania ma prawo wyrazić niezadowolenie z treści rozstrzygnięcia organu administracji publicznej, ale nie oznacza to, iż sama tylko negatywna ocena może zostać uznana za uzasadnioną podstawę wniesienia skargi. Przedmiotem skargi powinny być wyłącznie konkretne zachowania, w których ujawniło się naruszenie porządku prawnego oraz innych standardów oczekiwanych od Wójta Gminy Stare Kurowo. W przeciwnym razie instytucja ta sprowadzałaby się do swoistej oceny i recenzji całokształtu działalności organu. Z lektury pisma R.K. wynikają dwa takie zarzuty:

- 1) faworyzowanie jednej ze stron postępowania,
- 2) pominięcie wytycznych Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Przychylność dla tylko jednej ze stron postępowania sama w sobie stanowi podstawę do wyłączenia pracownika organu. Art. 24 § 3 KPA stanowi:

„Bezpośredni przełożony pracownika jest obowiązany na jego żądanie lub na żądanie strony albo z urzędu wyłączyć go od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności niewymienionych w § 1, które mogą wywołać wątpliwość co do bezstronności pracownika.”

Pomimo licznych okazji powstałych w związku z aktywnością procesową skarżącego, stronniczość pracownika organu rozumiana jako podstawa do jego wyłączenia, nigdy nie stanowiła przedmiotu jego zarzutu. Takich okoliczności nie dopatrzyło się również SKO, także przy okazji wydawania decyzji stwierdzającej nieważność, a więc najdalej idącego rozstrzygnięcia odwoławczego w sprawie. Wobec tego należy domniemywać, iż bezstronność pracownika organu nie była przez skarżącego kwestionowana. To z kolei skłania do uznania, iż zarzut ten stanowi raczej wyraz niezadowolenia z rozstrzygnięć organu, niż faktyczne, skonkretyzowane uchybienie Wójta Gminy Stare Kurowo. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji nie doszukała się także żadnej z przesłanek wyłączających z mocy prawa Wójta Gminy Stare Kurowo, ani innych pracowników organu biorących udział w wydawaniu przedmiotowych orzeczeń. W związku z powyższym, zarzut skarżącego należy uznać za niezasadną polemikę.

Odnosząc się do wytycznych Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego zostały one wyrażone w pkt 9-12 uzasadnienia. Sąd wskazał organom, iż niezbędne jest sporządzenie dokumentacji naprawczej, obejmującej takie same elementy, jak przy opracowaniu projektu budowlanego. Nadto podkreślono, iż organ w postępowaniu naprawczym ma obowiązek zbadania zgodności wykonanych robót budowlanych z ostateczną decyzją określającą warunki zabudowy albo miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Wskazano również, iż organy mogą zobowiązać inwestora do wystąpienia z wnioskiem o wydanie warunków zabudowy w ramach postępowania legalizacyjnego – co rzeczywiście nastąpiło. Wytyczne te będą dopiero uwzględniane przy wydawaniu decyzji przez Wójta. Sąd stwierdził także, że wydanie decyzji w postępowaniu legalizacyjnym wymaga uprzedniego wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji z 2016 r., co również nastąpiło. Nakazano organom porównanie inwestycji zrealizowanej z inwestycją opisaną w ww. orzeczeniu. Odparto także zarzuty skarżącego dotyczące naruszenia jego gwarancji procesowych.

W żadnym z przytoczonych punktów nie wyrażono ocen prawnych wyłączających możliwość stwierdzenia wygaśnięcia decyzji, a więc orzeczenia wydanego w sprawie po wydaniu wyroku WSA. Brak jest więc podstaw do stwierdzenia, iż Wójt Gminy Stare Kurowo pominął wiążące go orzeczenie sądu.

Mając powyższe na uwadze, skargę uznano za niezasadną.

Przewodniczący Rady Gminy

Krzysztof Sanocki